

Strasburg, dnia 5.2.2013
COM(2013) 44 final

2013/0024 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2013) 21 final}
{SWD(2013) 22 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Podstawa i cele wniosku

Celem niniejszego wniosku jest zmiana rozporządzenia (WE) 1781/2006 w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym¹ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie przekazów pieniężnych”) w sposób pozwalający poprawić możliwość śledzenia płatności i zapewnić dalszą pełną zgodność unijnych ram z międzynarodowymi standardami.

Kontekst ogólny

Rozporządzenie w sprawie przekazów pieniężnych określa przepisy nakładające na dostawców usług płatniczych wymóg przekazywania informacji na temat zleceniodawcy na każdym etapie łańcucha płatności do celów zapobiegania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu, prowadzenia dochodzeń w przypadkach prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz wykrywania tych praktyk.

Podstawą wspomnianego rozporządzenia było w dużym stopniu zalecenie specjalne VII o przekazach pieniężnych przyjęte przez Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy² (FATF), natomiast jego celem było zapewnienie jednolitej transpozycji tego międzynarodowego standardu w całej Unii i w szczególności zapobieganie zróżnicowanemu traktowaniu transferów krajowych realizowanych w ramach państwa członkowskiego i transferów transgranicznych między państwami członkowskimi.

Mając na względzie zmieniający się charakter zagrożeń, których źródłem jest pranie pieniędzy i finansowanie terroryzmu, czemu sprzyja stały rozwój technologii oraz środków pozostających w dyspozycji przestępców, wspomniana grupa specjalna zainicjowała generalny przegląd międzynarodowych standardów, którego zwieńczeniem było przyjęcie nowego pakietu zaleceń w lutym 2012 r.

Równoległe z tym procesem Komisja Europejska prowadziła również własny przegląd unijnych ram. Przegląd ten objął opublikowane przez Komisję badanie przeprowadzone przez zewnętrzny podmiot poświęcone stosowaniu rozporządzenia w sprawie przekazów pieniężnych, szeroko zakrojone kontakty i konsultacje z zainteresowanymi stronami z sektora prywatnego oraz z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz przedstawicielami organów regulacyjnych i organów nadzoru z państw członkowskich UE.

Z prac tych wynika, że unijne ramy, w tym rozporządzenie w sprawie przekazów pieniężnych, będą musiały ewoluować oraz dostosować się do zmian, co powinno wiązać się nadaniem większego znaczenia kwestii a) skuteczności systemów mających na celu zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, b) większej jasności i spójności przepisów we wszystkich państwach członkowskich i c) rozszerzenia zakresu przepisów w celu objęcia nimi nowych zagrożeń i słabości.

Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

¹ Dz.U. L 345 z 8.12.2006, s. 1.

² Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy jest organem międzynarodowym powołanym na szczycie G7 w Paryżu w 1989 r., która uznawana jest za ogólnosiątkowy wzorzec w walce z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu.

Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu³ (zwana dalej „trzecią dyrektywą w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy”) określa ramy służące ochronie prawidłowego funkcjonowania, rzetelności i stabilności instytucji kredytowych i finansowych oraz zaufania do całego systemu finansowego przed zagrożeniami związanymi z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu.

W dyrektywie 2006/70/WE⁴ („dyrektywa wykonawcza”) ustanowiono środki wykonawcze do trzeciej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy w odniesieniu do definicji osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta, a także wyłączenia przysługujące z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie.

Rozporządzenie w sprawie przekazów pieniężnych stanowi uzupełnienie tych środków, zapewniając właściwym organom ścigania natychmiastowy dostęp do podstawowych informacji na temat zleciennodawcy transferów środków pieniężnych, wspierające ich w wykrywaniu, badaniu, ściganiu terrorystów lub innych przestępców oraz lokalizowaniu mienia terrorystów.

Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Niniejszy wniosek jest zgodny z wnioskiem dotyczącym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu oraz go uzupełnia. Te dwa instrumenty prawne mają wspólny cel, a mianowicie zmianę istniejących unijnych ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w celu poprawy ich skuteczności, przy zapewnieniu ich zgodności z międzynarodowymi standardami.

Niniejszy wniosek jest również zbieżny z celami strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE⁵, w której wskazano na najpilniejsze wyzwania dla bezpieczeństwa UE w nadchodzących latach oraz zaproponowano pięć celów strategicznych i konkretne działania na lata 2011–2014, które pomogą zwiększyć bezpieczeństwo Unii. Obejmują one zwalczanie prania pieniędzy i zapobieganie terroryzmowi, zwłaszcza poprzez aktualizację unijnych ram w celu zwiększenia przejrzystości informacji na temat rzeczywistych właścicieli osób prawnych.

Jeśli chodzi o ochronę danych, proponowane doprecyzowanie przepisów dotyczących przetwarzania danych osobowych jest zgodne z podejściem określonym w niedawno przedstawionych wnioskach Komisji dotyczących ochrony danych⁶.

Jeśli chodzi o sankcje, propozycja wprowadzenia minimalnego zbioru przepisów opartych o określone zasady w celu zaostrzenia sankcji i środków administracyjnych jest zgodna z polityką Komisji sformułowaną w komunikacie Komisji „Wzmocnienie systemów sankcji w branży usług finansowych”⁷.

³ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.

⁴ Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 29.

⁵ COM(2010) 673 final.

⁶ COM(2012) 10 final i COM(2012) 11 final.

⁷ COM(2010) 716 final.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

W kwietniu 2012 r. Komisja przyjęła sprawozdanie dotyczące stosowania dyrektywy 2005/60/WE oraz zwróciła się do wszystkich zainteresowanych stron o przekazanie uwag⁸. Zwłaszcza w załączniku do tego sprawozdania szczególną uwagę poświęcono transgranicznym transferom środków pieniężnych oraz dwóm nowym wymogom, a mianowicie wymogowi podawania w treści przelewów informacji na temat beneficjenta oraz wymogowi zamrażania aktywów w związku z rezolucjami ONZ.

Komisja otrzymała zaledwie cztery uwagi wyraźnie dotyczące załącznika do wspomnianego sprawozdania. Respondenci apelowali o przeprowadzenie konsultacji z zainteresowanymi stronami ze wszystkich państw i terytoriów, do których zastosowanie ma rozporządzenie w sprawie przekazów pieniężnych, podkreślając konieczność dopilnowania, by każdy dodatkowy wymóg lub obowiązek nakładany na dostawców usług płatniczych był proporcjonalny i prosty do spełnienia.

Szerokie konsultacje z zainteresowanymi stronami zorganizowano w kontekście badania przeprowadzonego na zlecenie Komisji Europejskiej przez zewnętrznych konsultantów⁹, którzy do tego badania – które przewidywało wywiady telefoniczne i wypełnienie kwestionariusza strukturyzowanego – zaprosili 108 zainteresowanych stron.

Wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Na przestrzeni 2012 r. na zlecenie Komisji zewnętrzni konsultanci przeprowadzili badanie w celu zgromadzenia informacji na temat funkcjonowania rozporządzenia w sprawie przekazów pieniężnych w państwach członkowskich oraz na temat zaistniałych problemów¹⁰.

Z badania wynika w szczególności szereg zaleceń, w tym:

- wprowadzenie dla dostawców usług płatniczych obowiązku zapewnienia zachowania w treści transferów środków pieniężnych wszystkich informacji na temat płatnika i odbiorcy;
- ustalenie, jakie informacje o odbiorcy muszą być weryfikowane i przez kogo;
- rozważenie wprowadzenia „uproszczonego” systemu dla transgranicznych transferów środków pieniężnych na maksymalną kwotę 1 000 EUR, o ile nie istnieje podejrzenie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu;
- dalsze doprecyzowanie obowiązków sprawozdawczych, którym podlegają dostawcy usług płatniczych;
- wyraźny zakaz realizowania transferów środków pieniężnych, jeżeli nie spełniają one niezbędnych wymogów (kompletność i dokładność informacji);
- wdrożenie przez dostawców usług płatniczych będących odbiorcami skutecznymi, uwzględniających ryzyko polityk i procedur pozwalających określić odpowiednie działania następcze;

⁸ Sprawozdanie Komisji, treść uwag przekazanych przez zainteresowane strony oraz sprawozdanie podsumowujące otrzymane uwagi dostępne są na stronie: http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm

⁹ Badanie to dostępne jest pod adresem: http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm

¹⁰ Tamże.

- uwzględnienie kwestii związanych z ochroną danych.

Ocena skutków

Niniejszemu wnioskowi towarzyszy ocena skutków, w której wskazano na główne problemy istniejące w obecnych unijnych ramach ustawodawczych z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy/zwalczaniu finansowania terroryzmu¹¹, a mianowicie: (i) brak spójności z niedawno zmienionymi standardami międzynarodowymi; (ii) zróżnicowana interpretacja przepisów w poszczególnych państwach członkowskich; oraz (iii) niewystarczalność przepisów oraz istnienie luk prawnych w odniesieniu do nowych zagrożeń związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. W rezultacie maleje skuteczność systemów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, co negatywnie wpływa na reputację, gospodarkę i sektor finansowy.

W ramach oceny skutków przeanalizowano następujące trzy scenariusze:

- 1) scenariusz podstawowy, w którym Komisja nie podejmuje żadnego działania;
- 2) scenariusz zakładający działania dostosowawcze, przewidujący wprowadzenie ograniczonych zmian w rozporządzeniu w sprawie przekazów pieniężnych, które są niezbędne, aby (i) dostosować tekst ustawodawczy do zmienionych standardów międzynarodowych lub (ii) zapewnić wystarczająco wysoki stopień spójności między przepisami krajowymi lub (iii) usunąć najważniejsze braki w kontekście nowo pojawiających się zagrożeń; oraz
- 3) scenariusz zakładający pełną harmonizację, przewidujący duże zmiany kształtu polityki w tym obszarze oraz dodatkowe elementy procesu harmonizacji, uwzględniając specyfikę UE w danych obszarach.

Analiza przeprowadzona w ramach oceny skutków wykazała, że dostosowanie przepisów rozporządzenia w sprawie przekazów pieniężnych do zmienionych standardów międzynarodowych w najbardziej zrównoważony sposób zapewni realizację drugiego scenariusza, zapewniając jednocześnie odpowiedni poziom spójności między przepisami krajowymi oraz elastyczność w ich wdrażaniu.

Ponadto w ramach oceny skutków przeanalizowano wpływ wniosków ustawodawczych na prawa podstawowe. Zgodnie z Kartą praw podstawowych wniosek dąży w szczególności do zapewnienia ochrony danych osobowych (art. 8 Karty) przy przechowywaniu i przekazywaniu tych danych.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Podstawa prawna

Art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Pomocniczość i proporcjonalność

Wśród wszystkich zainteresowanych stron (zwłaszcza państw członkowskich i przedstawicieli branży usług płatniczych) panuje powszechna zgoda, że cele wniosku nie mogą być w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie i możliwe jest ich lepsze osiągnięcie dzięki działaniom podjętym na poziomie UE.

¹¹ Ocena skutków dostępna jest pod adresem: http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm

Nieskoordynowane działania w obszarze transgranicznych transferów środków pieniężnych podejmowane przez państwa członkowskie na własną rękę mogłyby mieć znaczący wpływ na sprawne funkcjonowanie systemów płatniczych na poziomie UE i w związku z tym wyrządzić szkodę wewnętrznemu rynkowi usług finansowych (zob. motyw 2 rozporządzenia w sprawie przekazów pieniężnych).

Unia, dzięki zakresowi swojego działania, zagwarantuje jednolitą transpozycję nowego zalecenia 16. FATF w całej Unii, a zwłaszcza zapewni równorzędne traktowanie transferów krajowych realizowanych w ramach państwa członkowskiego i transgranicznych transferów między państwami członkowskimi.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

Jeśli chodzi o zasadę proporcjonalności, zgodnie z analizą przeprowadzoną w ramach oceny skutków we wniosku dokonano transpozycji zmienionego zalecenia FATF o przekazach pieniężnych poprzez wprowadzenie minimalnych wymogów koniecznych do zapewnienia możliwości śledzenia transferów środków pieniężnych bez wykraczania poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jego celów.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

5. INFORMACJE UZUPEŁNIAJĄCE

Szczegółowe wyjaśnienie wniosku

Zgodnie z zaleceniem 16. FATF o przekazach pieniężnych oraz towarzyszącymi mu uwagami interpretacyjnymi proponowane zmiany mają na celu uregulowanie obszarów, w których nadal nie istnieje pełna przejrzystość.

Proponowane rozwiązania mają na celu zwiększenie możliwości śledzenia transferów poprzez nałożenie następujących głównych wymogów:

- dołączanie informacji na temat odbiorcy;
- jeśli chodzi o zakres rozporządzenia – doprecyzowanie, że karty kredytowe lub debetowe, czy też telefony komórkowe lub inne urządzenia cyfrowe lub informatyczne zostają objęte zakresem stosowania rozporządzenia, jeżeli są wykorzystywane do przekazywania środków pieniężnych między osobami. Ponadto doprecyzowanie, że w przypadku przekazów pieniężnych poza UE na kwotę poniżej 1 000 EUR zastosowanie ma mniej rygorystyczny system opierający się na niezweryfikowanych informacjach na temat płatnika i odbiorcy (a nie ewentualne wyłączenia z zakresu stosowania rozporządzenia przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1781/2006);
- w odniesieniu do obowiązków dostawcy usług płatniczych odbiorcy – nałożenie wymogu weryfikacji tożsamości beneficjenta (o ile nie została uprzednio zweryfikowana) w przypadku przekazów pochodzących spoza UE na kwotę ponad 1 000 EUR. W odniesieniu do dostawcy usług płatniczych odbiorcy i pośredniczącego dostawcy usług płatniczych – obowiązek ustanowienia uwzględniających ryzyko procedur pozwalających stwierdzić, kiedy należy wykonać, odrzucić lub zawiesić transfer środków pieniężnych, w którym brakuje wymaganych informacji, oraz określić odpowiednie działania następcze;

- jeśli chodzi o ochronę danych – dostosowanie wymogów ewidencjonowania informacji do standardów FATF, zgodnie z nowym systemem przewidzianym dyrektywą [xxxx/yyyy];
- jeśli chodzi o sankcje – wzmocnienie uprawnień właściwych organów do nakładanie sankcji oraz wymóg prowadzenia skoordynowanych działań w postępowaniach obejmujących sprawy transgraniczne, wymóg publikowania informacji o sankcjach nałożonych za popełnione naruszenia oraz wymóg ustanowienia skutecznych mechanizmów zachęcających do zgłaszania naruszeń przepisów rozporządzenia.

Europejski Obszar Gospodarczy

Proponowany akt prawny ma znaczenie dla EOG i w związku z tym jego zakres powinien być rozszerzony na Europejski Obszar Gospodarczy.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego²,
po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych³,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepływy brudnych pieniędzy realizowane za pośrednictwem transferów środków pieniężnych mogą szkodzić stabilności i wiarygodności sektora finansowego oraz stanowić zagrożenie dla rynku wewnętrznego. Terroryzm wstrząsa podwalinami naszego społeczeństwa. Działania przestępców i ich wspólników podejmowane czy to w celu ukrycia pochodzenia korzyści z przestępstwa, czy też w celu przekazania pieniędzy na cele terrorystyczne, mogą stanowić poważne zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania, integralności i stabilności systemu transferu środków pieniężnych oraz dla zaufania do całego systemu finansowego.
- (2) Jeśli na poziomie Unii nie zostaną przyjęte określone środki koordynujące, osoby zajmujące się praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu mogą próbować wykorzystywać swobodę przepływu kapitału, która stanowi nieodłączny aspekt zintegrowanego obszaru finansowego, aby ułatwić prowadzenie swojej działalności przestępczej. Działanie Unii, ze względu na jego skalę, powinno zapewnić jednolitą transpozycję w całej Unii zalecenia 16. o przekazach pieniężnych Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF), przyjętego w lutym 2012 r., a w szczególności zapobiec odmiennemu traktowaniu płatności krajowych realizowanych w obrębie państwa członkowskiego i płatności transgranicznych pomiędzy państwami członkowskimi. Nieskoordynowane działanie w obszarze transgranicznych transferów środków pieniężnych podejmowane przez państwa członkowskie na własną rękę mogłoby mieć znaczący wpływ na sprawne funkcjonowanie systemów płatniczych na

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

poziomie UE i w związku z tym wyrządzić szkodę wewnętrznemu rynkowi usług finansowych.

- (3) W zmienionej unijnej strategii walki z finansowaniem terroryzmu z dnia 17 lipca 2008 r.⁴ podkreślono konieczność dalszych starań mających na celu zapobieganie finansowaniu terroryzmu i uniemożliwianie podejrzanym terrorystom wykorzystywania ich własnych środków finansowych. Z uznaniem należy przyjąć fakt, że FATF ciągle dąży do udoskonalenia swoich zaleceń oraz prowadzi działania zmierzające do wypracowania wspólnego porozumienia co do sposobów ich wdrożenia. We wspomnianej zmienionej strategii Unii zauważono, że wdrożenie tych zaleceń przez wszystkich członków FATF i członków organów regionalnych pełniących podobną rolę jak FATF podlega regularnej ocenie i z tego też względu ważne jest sformułowanie wspólnego podejścia do ich wdrażania przez państwa członkowskie.
- (4) W celu zapobiegania finansowaniu terroryzmu podjęto środki mające na celu zamrożenie funduszy i zasobów ekonomicznych pewnych osób, grup i podmiotów, w tym rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu⁵ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida⁶. W tym samym celu podjęto środki zmierzające do zabezpieczenia systemu finansowego przed przesyłaniem środków pieniężnych i innych zasobów ekonomicznych do celów terrorystycznych. Szereg takich środków przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady [xxxx/yyyy] w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu⁷. Środki te nie zapobiegają jednak całkowicie możliwości uzyskania przez terrorystów i innych przestępców dostępu do systemów płatniczych w celu transferu swoich funduszy.
- (5) W celu upowszechnienia spójnego podejścia do zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu w kontekście międzynarodowym dalsze działania Unii winny uwzględniać rozwój wydarzeń na tym szczeblu, tj. międzynarodowe standardy dotyczące zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz proliferacji przyjęte przez FATF w 2012 r., a w szczególności zalecenie 16. oraz zmienione uwagi interpretacyjne w sprawie jego stosowania.
- (6) Możliwość pełnego śledzenia transferów środków pieniężnych może być niezwykle ważnym i cennym narzędziem służącym zapobieganiu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz badaniu i wykrywaniu przypadków tego procederu. W celu zapewnienia przekazywania informacji na każdym etapie procesu realizacji płatności należy przewidzieć system zobowiązujący dostawców usług płatniczych do dołączania do transferów środków pieniężnych informacji o płatniku i odbiorcy.
- (7) Przepisy niniejszego rozporządzenia obowiązują bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego wdrażających dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie

⁴ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st11/st11778-re01.en08.pdf>

⁵ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 70.

⁶ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

⁷ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁸. Na przykład dane osobowe gromadzone do celów spełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia nie powinny być dalej przetwarzane w sposób sprzeczny z dyrektywą 95/46/WE. Należy w szczególności zakazać dalszego przetwarzania tych danych do celów handlowych. Wszystkie państwa członkowskie uznają zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu za działania podejmowane z ważnych względów publicznych. Dlatego też przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia należy zezwolić – zgodnie z art. 26 ust. 1 lit. d) dyrektywy 95/46/WE – na przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie zapewnia odpowiedniego stopnia ochrony w rozumieniu art. 25 tej dyrektywy.

- (8) Osoby, które dokonują jedynie konwersji dokumentów papierowych na dane w formie elektronicznej i działają na podstawie umowy z dostawcą usług płatniczych, nie są objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia; to samo dotyczy każdej osoby fizycznej lub prawnej, która jedynie dostarcza dostawcom usług płatniczych systemy przekazywania komunikatów lub inne systemy wspierające przekazywanie środków pieniężnych, lub też systemy rozliczeniowe i systemy rozrachunku.
- (9) Z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia należy wyłączyć transfery środków pieniężnych, które wiążą się z małym ryzykiem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Wyłączenia tego rodzaju powinny objąć karty kredytowe lub debetowe, telefony komórkowe lub inne urządzenia cyfrowe lub informatyczne, wypłaty z bankomatów, płatności podatków, grzywien lub innych należności oraz transfery środków pieniężnych, w przypadku których zarówno płatnik, jak i odbiorca są dostawcami usług płatniczych działającymi we własnym imieniu. Ponadto w celu uwzględnienia specyfiki krajowych systemów płatniczych państwa członkowskie mogą objąć wyłączeniem również elektroniczne polecenia przelewu, pod warunkiem że zawsze istnieje możliwość prześledzenia drogi transferu środków pieniężnych z powrotem do płatnika. Zwolnienie to nie może jednak obowiązywać w przypadku, gdy karta debetowa lub kredytowa, telefon komórkowy lub inne urządzenie cyfrowe lub informatyczne (w systemie abonamentowym lub przedpłaconym) wykorzystywane są do realizacji transferu między dwiema osobami.
- (10) Aby sprawność systemów płatniczych nie uległa pogorszeniu, należy zróżnicować wymogi w zakresie weryfikacji dla transferów środków pieniężnych realizowanych za pośrednictwem rachunku i transferów środków pieniężnych realizowanych bez pośrednictwa rachunku. Aby wypośrodkować między ryzykiem wyparcia transakcji poza oficjalny obieg wskutek stosowania zbyt surowych wymogów identyfikacyjnych a potencjalnym zagrożeniem terrorystycznym, którego źródłem mogą być transfery środków pieniężnych opiewające na niewielkie kwoty, w przypadku transferów środków pieniężnych realizowanych bez pośrednictwa rachunku obowiązek weryfikacji, czy informacje o płatniku są dokładne, powinien być stosowany jedynie w przypadku pojedynczych transferów środków pieniężnych na kwotę ponad 1 000 EUR. W przypadku transferów środków pieniężnych realizowanych za pośrednictwem rachunku dostawcy usług płatniczych nie powinni być zobowiązani do weryfikowania informacji o płatniku przekazywanych wraz z każdym transferem środków pieniężnym, jeżeli wypełnione zostały obowiązki wynikające z dyrektywy [xxxx/yyyy].
- (11) Mając na względzie przepisy unijnego prawa regulujące płatności, a mianowicie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 924/2009 z dnia 16

⁸ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

września 2009 r. w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie⁹, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiające wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro¹⁰ oraz dyrektywę 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego¹¹, wystarczającym rozwiązaniem jest ustanowienie wymogu dołączania do transferów środków pieniężnych dokonywanych w ramach Unii uproszczonych informacji na temat płatnika.

- (12) Aby umożliwić organom odpowiedzialnym za zwalczanie procederu prania pieniędzy i finansowania terroryzmu w państwach trzecich ustalenie źródła środków pieniężnych wykorzystywanych w tych celach, transferom środków pieniężnych z Unii poza Unię powinny towarzyszyć pełne informacje o płatniku i odbiorcy. Organom tym należy przyznać dostęp do pełnych informacji o płatniku jedynie w celach zapobiegania przypadkom prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, badania tych przypadków i ich wykrywania.
- (13) W przypadku transferów środków pieniężnych wykonywanych przez pojedynczego płatnika do kilku odbiorców, wysyłanych w niedrogi sposób w postaci przelewów zbiorczych obejmujących pojedyncze transfery środków pieniężnych z Unii do odbiorców spoza Unii, należy postanowić, że takie pojedyncze transfery środków pieniężnych mogą zawierać jedynie numer rachunku bankowego płatnika lub jego unikatowy identyfikator transakcji, pod warunkiem że przelew zbiorczy zawiera pełne informacje o płatniku i odbiorcy.
- (14) Aby być w stanie sprawdzić, czy wymagane informacje o płatniku i odbiorcy są dołączane do transferów środków pieniężnych, oraz pomóc w identyfikowaniu podejrzanych transakcji, dostawca usług płatniczych odbiorcy i pośredniczący dostawca usług płatniczych powinni posiadać skuteczne procedury pozwalające wykryć ewentualny brak informacji o płatniku i odbiorcy.
- (15) Ze względu na potencjalne ryzyko finansowania terroryzmu, jakie generują transfery anonimowe, na dostawców usług płatniczych należy nałożyć wymóg żądania podania informacji o płatniku i odbiorcy. Zgodnie z uwzględniającym ryzyko podejściem opracowanym przez FATF należy określić obszary charakteryzujące się wyższym i niższym ryzykiem w celu skuteczniejszego zwalczania zagrożeń związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. Dostawca usług płatniczych odbiorcy oraz pośredniczący dostawca usług powinni zatem ustanowić skuteczne uwzględniające ryzyko procedury mające zastosowanie w przypadkach, gdy transfer środków pieniężnych nie zawiera informacji o płatniku i odbiorcy, aby być w stanie stwierdzić, czy dany transfer należy zrealizować, odrzucić lub zawiesić, oraz określić jakie odpowiednie dalsze kroki należy podjąć. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych płatnika ma siedzibę poza terytorium Unii, w odniesieniu do transgranicznych relacji pomiędzy bankami korespondentami a tym dostawcą usług płatniczych stosować należy wzmocnione wymogi należytej staranności w stosunkach z klientami zgodnie z dyrektywą [xxxx/yyyy].
- (16) Dostawca usług płatniczych odbiorcy oraz pośredniczący dostawca usług płatniczych powinni zachowywać szczególną czujność – dokonując oceny ryzyka – gdy stwierdzą brak lub niekompletność informacji o płatniku i odbiorcy oraz powinni zgłaszać

⁹ Dz.U. L 266 z 9.10.2009, s. 11.

¹⁰ Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 22.

¹¹ Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1.

właściwym organom podejrzane transakcje zgodnie z obowiązkiem przekazywania informacji określonym w dyrektywie [xxxx/yyyy] oraz z krajowymi środkami wykonawczymi.

- (17) Przepisy dotyczące transferów środków pieniężnych, którym nie towarzyszą informacje o płatniku lub odbiorcy lub którym towarzyszą niekompletne informacje o płatniku lub odbiorcy, mają zastosowanie bez uszczerbku dla spoczywających na dostawcach usług płatniczych i pośredniczących dostawcach usług płatniczych obowiązkach zawieszenia lub odrzucenia transferów środków pieniężnych, które naruszają przepisy prawa cywilnego, administracyjnego lub karnego.
- (18) Do czasu usunięcia ograniczeń technicznych, które mogą uniemożliwiać pośredniczącym dostawcom usług płatniczych wywiązanie się z obowiązku przekazywania wszystkich otrzymanych informacji o płatniku, pośredniczący dostawcy usług płatniczych powinni ewidencjonować te informacje. Wspomniane ograniczenia techniczne powinny zostać usunięte z chwilą modernizacji systemów płatniczych.
- (19) Jako że w przypadku dochodzeń w sprawach karnych ustalenie wymaganych informacji lub zaangażowanych osób może zająć miesiące, a nawet lata po wykonaniu pierwotnego transferu środków pieniężnych oraz w celu umożliwienia dostępu do istotnych dowodów w kontekście dochodzeń, dostawców usług płatniczych należy zobowiązać do ewidencjonowania informacji o płatniku i odbiorcy do celów zapobiegania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu oraz badania i wykrywania przypadków tego procederu. Okres ten powinien być ograniczony.
- (20) W celu umożliwienia podejmowania szybkich działań w walce z terroryzmem dostawcy usług płatniczych powinni niezwłocznie odpowiadać na żądania o udzielenie informacji o płatniku kierowane przez organy odpowiedzialne za zwalczanie procederu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w państwach członkowskich, w których mają siedzibę.
- (21) Liczba dni roboczych w państwie członkowskim dostawcy usług płatniczych płatnika określa liczbę dni przewidzianą na udzielenie odpowiedzi na żądanie o udzielenie informacji o płatniku.
- (22) W celu zwiększenia zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia i zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 9 grudnia 2010 r. zatytułowanym „Wzmocnienie systemów sankcji w branży usług finansowych”¹² należy wzmocnić uprawnienia właściwych organów do przyjmowania środków nadzorczych oraz nakładania sankcji. Należy przewidzieć sankcje administracyjne, a zważywszy na znaczenie walki z procederem prania pieniędzy i finansowania terroryzmu państwa członkowskie powinny określić sankcje, które są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powinny o nich informować Komisję oraz Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) (zwany dalej „EUNB”), ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) (zwany dalej „EUNUiPPE”), ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu

¹²

COM(2010) 716 final.

Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE oraz Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (zwany dalej „EUNGiPW”), ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE.

- (23) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania przepisów art. XXX należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹³.
- (24) Liczne państwa i terytoria, które nie są częścią terytorium Unii, łączy unia walutowa z państwem członkowskim, wchodzą w skład obszaru walutowego państwa członkowskiego, albo podpisały konwencję walutową z Unią reprezentowaną przez państwo członkowskie, i działają w nich dostawcy usług płatniczych uczestniczący bezpośrednio lub pośrednio w systemach płatniczych i systemach rozrachunku takiego państwa członkowskiego. W celu uniknięcia znaczącego negatywnego wpływu na gospodarkę tych państw lub terytoriów, jaki mogłoby mieć stosowanie niniejszego rozporządzenia do transferów środków pieniężnych pomiędzy zainteresowanymi państwami członkowskimi a tymi państwami lub terytoriami, należy przewidzieć możliwość traktowania takich transferów środków pieniężnych jak transferów środków pieniężnych w obrębie danego państwa członkowskiego.
- (25) Mając na względzie zmiany, jakie należałoby wprowadzić w rozporządzeniu (WE) nr 1781/2006 z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym, ze względów przejrzystości rozporządzenie to należy uchylić.
- (26) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary lub skutki działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (27) Niniejsze rozporządzenie respektuje prawa podstawowe zapisane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, zwłaszcza prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego (art. 7), prawo do ochrony danych osobowych (art. 8) i prawo do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu (art. 47), i jest zgodne z zapisanymi w niej zasadami, zwłaszcza z zasadą *ne bis in idem*.
- (28) W celu zapewnienia sprawnego wprowadzenia nowych ram w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia należy ustalić tak, by zbiegła się z upływem terminu transpozycji dyrektywy [xxxx/yyyy].

¹³

Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, DEFINICJE I ZAKRES STOSOWANIA

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa przepisy dotyczące informacji o płatniku i odbiorcy, które towarzyszą transferom środków pieniężnych, do celów zapobiegania przypadkom prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, wykrywania tych przypadków i ich badania, w przypadku transferu środków pieniężnych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „finansowanie terroryzmu” oznacza finansowanie terroryzmu zdefiniowane w art. 1 pkt 4) dyrektywy [xxxx/yyyy];
- 2) „pranie pieniędzy” oznacza czynności o charakterze prania pieniędzy, o których mowa w art. 1 pkt 2) i 3) dyrektywy [xxxx/yyyy];
- 3) „płatnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną wykonującą transfer środków pieniężnych ze swojego rachunku lub składającą zlecenie transferu środków pieniężnych;
- 4) „odbiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną będącą zamierzonym odbiorcą przekazywanych środków pieniężnych;
- 5) „dostawca usług płatniczych” oznacza osobę fizyczną lub prawną świadczącą w ramach prowadzonej działalności zawodowej usługę polegającą na transferze środków pieniężnych;
- 6) „pośredniczący dostawca usług płatniczych” oznacza dostawcę usług płatniczych niebędącego dostawcą usług płatniczych ani płatnika, ani odbiorcy, otrzymującego i przekazującego transfer środków pieniężnych w imieniu dostawcy usług płatniczych płatnika lub odbiorcy lub innego pośredniczącego dostawcy usług płatniczych;
- 7) „transfer środków pieniężnych” oznacza transakcję realizowaną drogą elektroniczną w imieniu płatnika przez dostawcę usług płatniczych w celu udostępnienia środków pieniężnych odbiorcy za pośrednictwem dostawcy usług płatniczych, bez względu na to, czy płatnik i odbiorca jest tą samą osobą;
- 8) „przelew zbiorczy” oznacza pakiet kilku pojedynczych transferów środków pieniężnych zgrupowanych na potrzeby transmisji;
- 9) „unikatowy identyfikator transakcji” oznacza kombinację liter lub symboli określoną przez dostawcę usług płatniczych zgodnie z protokołami systemów płatności i rozrachunku lub systemów przekazywania komunikatów wykorzystywanych do

transferu środków pieniężnych, która zapewnia możliwość prześledzenia przebiegu transakcji z powrotem do płatnika i odbiorcy;

- 10) „transfer środków pieniężnych między osobami” oznacza transakcję między dwiema osobami fizycznymi.

Artykuł 3

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do transferów środków pieniężnych w dowolnej walucie, wysyłanych lub otrzymywanych przez dostawców usług płatniczych mających siedzibę w Unii.
2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do transferów środków pieniężnych wykonywanych przy użyciu karty kredytowej lub debetowej lub też telefonu komórkowego lub dowolnego innego urządzenia cyfrowego lub informatycznego, w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:
 - a) karta lub urządzenie są wykorzystywane do dokonania zapłaty za towary i usługi;
 - b) numer wspomnianej karty lub urządzenia towarzyszy wszystkim transferom będącym następstwem danej transakcji.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się jednak w przypadku, gdy karta kredytowa lub debetowa lub też telefon komórkowy lub dowolne inne urządzenie cyfrowe lub informatyczne są wykorzystywane do wykonania transferu środków pieniężnych między osobami.

3. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do transferów środków pieniężnych, w przypadku gdy:
 - a) transfer środków pieniężnych wiąże się z wypłatą przez płatnika gotówki z jego własnego rachunku;
 - b) środki pieniężne są przekazywane na rzecz organów publicznych jako płatność z tytułu podatków, grzywien lub innych należności w państwie członkowskim;
 - c) płatnik i odbiorca są dostawcami usług płatniczych działającymi we własnym imieniu.

ROZDZIAŁ II

OBOWIĄZKI DOSTAWCÓW USŁUG PŁATNICZYCH

SEKCJA 1

OBOWIĄZKI DOSTAWCY USŁUG PŁATNICZYCH PŁATNIKA

Artykuł 4

Informacje towarzyszące transferom środków pieniężnych

1. Dostawca usług płatniczych płatnika zapewnia, by transferowi środków pieniężnych towarzyszyły następujące informacje na temat płatnika:
 - a) nazwisko lub nazwa płatnika;
 - b) numer rachunku płatnika, jeżeli do obsługi transferu środków pieniężnych wykorzystano rachunek, lub unikatowy identyfikator transakcji, jeżeli do tego celu rachunku nie wykorzystano;
 - c) adres płatnika lub krajowy numer identyfikacyjny lub numer identyfikacyjny klienta lub data i miejsce urodzenia.
2. Dostawca usług płatniczych płatnika zapewnia, by transferom środków pieniężnych towarzyszyły następujące informacje na temat odbiorcy:
 - a) nazwisko lub nazwa odbiorcy; oraz
 - b) numer rachunku odbiorcy, jeżeli do obsługi transakcji wykorzystano rachunek, lub unikatowy identyfikator transakcji, jeżeli do tego celu rachunku nie wykorzystano.
3. Przed transferem środków pieniężnych dostawca usług płatniczych płatnika weryfikuje dokładność informacji, o których mowa w ust. 1, na podstawie dokumentów, danych lub informacji uzyskanych z wiarygodnego i niezależnego źródła.
4. W przypadku transferu środków pieniężnych z rachunku płatnika uznaje się, że weryfikacja, o której mowa w ust. 3, miała miejsce w następujących przypadkach:
 - a) w przypadku gdy tożsamość płatnika zweryfikowano w związku z otwarciem rachunku zgodnie z art. 11 dyrektywy [xxxx/yyyy], a informacje uzyskane w ramach tej weryfikacji zachowano zgodnie z art. 39 tej dyrektywy;
lub
 - b) w przypadku gdy do płatnika stosuje się art. 12 ust. 5 dyrektywy [xxxx/yyyy].
5. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 3, w przypadku transferów środków pieniężnych niewykonywanych z rachunku dostawcy usług płatniczych płatnika nie weryfikuje jednak informacji, o których mowa w ust. 1, jeżeli kwota transferu nie przekracza 1 000 EUR i dany transfer środków pieniężnych zdaje się nie być

powiązany z innymi transferami środków pieniężnych, opiewającymi – wraz z przedmiotowym transferem – na kwotę przekraczającą 1 000 EUR.

Artykuł 5

Transfery środków pieniężnych w obrębie Unii

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 4 ust. 1 i 2, w przypadku gdy dostawca (dostawcy) usług płatniczych zarówno płatnika, jak i odbiorcy ma (mają) siedzibę na terenie Unii, w momencie realizacji transferu środków pieniężnych podaje się wyłącznie numer rachunku płatnika lub jego unikatowy identyfikator transakcji.
2. Niezależnie od przepisów ust. 1 dostawca usług płatniczych płatnika udostępnia na wniosek dostawcy usług płatniczych odbiorcy lub pośredniczącego dostawcy usług płatniczych informacje o płatniku lub odbiorcy zgodnie z art. 4 w terminie trzech dni roboczych od otrzymania tego wniosku.

Artykuł 6

Transfery środków pieniężnych poza Unię

1. W przypadku przelewów zbiorczych wykonywanych przez pojedynczego płatnika, w sytuacji gdy dostawcy usług płatniczych odbiorców mają siedzibę poza obszarem Unii, do pojedynczych transferów zgrupowanych w ramach przelewu zbiorczego nie stosuje się art. 4 ust. 1 i 2, pod warunkiem że przelew zbiorczy zawiera informacje, o których mowa w tym artykule, a pojedyncze transfery opatrzone są numerem rachunku płatnika lub jego unikatowym identyfikatorem transakcji.
2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 4 ust. 1 i 2, w przypadku gdy dostawca usług płatniczych odbiorcy ma siedzibę poza obszarem Unii, transferom środków pieniężnych do maksymalnej wysokości 1 000 EUR towarzyszą wyłącznie następujące informacje:
 - a) imię i nazwisko lub nazwa płatnika;
 - b) imię i nazwisko lub nazwa odbiorcy;
 - c) numer rachunku zarówno płatnika, jak i odbiorcy, lub unikatowy identyfikator transakcji.

Informacje te nie muszą być weryfikowane pod kątem prawidłowości, chyba że istnieje podejrzenie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

SEKCJA 2

OBOWIĄZKI DOSTAWCY USŁUG PŁATNICZYCH ODBIORCY

Artykuł 7

Wykrywanie brakujących informacji o płatniku i odbiorcy

1. Dostawca usług płatniczych odbiorcy sprawdza, czy pola dotyczące informacji o płatniku i odbiorcy w systemie przekazywania komunikatów lub systemie płatności i rozrachunku wykorzystywanym do realizacji transferu środków pieniężnych zostały

wypełnione z użyciem znaków lub danych wejściowych dopuszczalnych w ramach konwencji tego systemu.

2. Dostawca usług płatniczych odbiorcy posiada skuteczne procedury pozwalające wykryć ewentualny brak następujących informacji o płatniku i odbiorcy:
 - a) w odniesieniu do transferów środków pieniężnych, w sytuacji gdy dostawca usług płatniczych płatnika ma siedzibę w obrębie Unii – informacji wymaganych na mocy art. 5;
 - b) w odniesieniu do transferów środków pieniężnych, w sytuacji gdy dostawca usług płatniczych płatnika ma siedzibę poza terytorium Unii – informacji o płatniku i odbiorcy, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2, oraz , w stosownych przypadkach, informacji wymaganych na mocy art. 14;
oraz
 - c) w odniesieniu do przelewów zbiorczych, w sytuacji gdy dostawca usług płatniczych płatnika ma siedzibę poza terytorium Unii – informacji, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 w odniesieniu do przelewu zbiorczego.
3. W przypadku transferów środków pieniężnych na kwotę ponad 1 000 EUR, w sytuacji gdy dostawca usług płatniczych płatnika ma siedzibę poza terytorium Unii, dostawca usług płatniczych odbiorcy weryfikuje tożsamość odbiorcy, jeżeli jego tożsamość nie została jeszcze zweryfikowana.
4. W przypadku transferów w maksymalnej wysokości 1 000 EUR, w sytuacji gdy dostawca usług płatniczych płatnika ma siedzibę poza terytorium Unii, dostawca usług płatniczych odbiorcy nie musi weryfikować informacji dotyczących odbiorcy, chyba że istnieje podejrzenie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

Artykuł 8

Transfery środków pieniężnych z brakującymi lub niekompletnymi informacjami o płatniku i odbiorcy

1. Dostawca usług płatniczych odbiorcy ustanawia skuteczne, uwzględniające ryzyko procedury pozwalające stwierdzić, kiedy należy wykonać, odrzucić lub zawiesić transfer środków pieniężnych, w przypadku którego brakuje wymaganych informacji o płatniku i odbiorcy, oraz określić odpowiednie dalsze kroki.

Jeśli dostawca usług płatniczych odbiorcy, otrzymując transfer środków pieniężnych, stwierdzi brak lub niekompletność informacji o płatniku i odbiorcy wymaganych na mocy art. 4 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 1 i art. 6, odrzuca taki transfer lub zwraca się o przekazanie pełnych informacji o płatniku i odbiorcy.
2. Jeśli dany dostawca usług płatniczych regularnie nie przekazuje wymaganych informacji o płatniku, dostawca usług płatniczych odbiorcy podejmuje kroki, które mogą początkowo polegać na wystosowaniu ostrzeżeń i wyznaczeniu terminów, a następnie albo odrzuca wszystkie kolejne transfery środków pieniężnych od tego dostawcy usług płatniczych, albo podejmuje decyzję o ewentualnym ograniczeniu lub zerwaniu swoich stosunków handlowych z tym dostawcą usług płatniczych.

Dostawca usług płatniczych odbiorcy informuje o tym fakcie organy odpowiedzialne za zwalczanie procederu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

Artykuł 9

Ocena i sprawozdawczość

Dokonując oceny tego, czy dany transfer środków pieniężnych lub jakakolwiek związana z nim transakcja budzą podejrzenia i muszą zostać zgłoszone jednostce analityki finansowej, dostawca usług płatniczych odbiorcy jako okoliczność uwzględnia brakujące lub niekompletne informacje o płatniku i odbiorcy.

SEKCJA 3

OBOWIĄZKI POŚREDNICZĄCYCH DOSTAWCÓW USŁUG PŁATNICZYCH

Artykuł 10

Zachowanie informacji o płatniku i odbiorcy wraz z transferem środków pieniężnych

Pośredniczący dostawcy usług płatniczych zapewniają zachowywanie wraz z transferem środków pieniężnych wszystkich otrzymanych informacji o płatniku i odbiorcy, które towarzyszą temu transferowi.

Artykuł 11

Wykrywanie brakujących informacji o płatniku i odbiorcy

1. Pośredniczący dostawca usług płatniczych sprawdza, czy pola dotyczące informacji o płatniku i odbiorcy w systemie przekazywania komunikatów lub systemie płatności i rozrachunku wykorzystywanym do realizacji transferu środków pieniężnych zostały wypełnione z użyciem znaków lub danych wejściowych dopuszczalnych w ramach konwencji tego systemu.
2. Pośredniczący dostawca usług płatniczych posiada skuteczne procedury pozwalające wykryć ewentualny brak następujących informacji o płatniku i odbiorcy:
 - a) w odniesieniu do transferów środków pieniężnych, w sytuacji gdy dostawca usług płatniczych płatnika ma siedzibę w obrębie Unii – informacji wymaganych na mocy art. 5;
 - b) w odniesieniu do transferów środków pieniężnych, w sytuacji gdy dostawca usług płatniczych płatnika ma siedzibę poza terytorium Unii – informacji o płatniku i odbiorcy, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2, lub, w stosownych przypadkach, informacji wymaganych na mocy art. 14;
oraz
 - c) w odniesieniu do przelewów zbiorczych, w sytuacji gdy dostawca usług płatniczych płatnika ma siedzibę poza terytorium Unii – informacji, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 w odniesieniu do przelewu zbiorczego.

Artykuł 12

Transfery środków pieniężnych z brakującymi lub niekompletnymi informacjami o płatniku i odbiorcy

1. Pośredniczący dostawca usług płatniczych ustanawia skuteczne, uwzględniające ryzyko procedury pozwalające stwierdzić, kiedy należy wykonać, odrzucić lub zawiesić transfer środków pieniężnych, w przypadku którego brakuje wymaganych informacji o płatniku i odbiorcy, oraz określić odpowiednie dalsze kroki.

Jeśli pośredniczący dostawca usług płatniczych, otrzymując transfer środków pieniężnych, stwierdzi brak lub niekompletność informacji o płatniku i odbiorcy wymaganych na mocy art. 4 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 1 i art. 6, odrzuca taki transfer lub zwraca się o przekazanie pełnych informacji o płatniku i odbiorcy.

2. Jeśli dany dostawca usług płatniczych regularnie nie przekazuje wymaganych informacji o płatniku, pośredniczący dostawca usług płatniczych podejmuje kroki, które mogą początkowo polegać na wystosowaniu ostrzeżeń i wyznaczeniu terminów, a następnie albo odrzuca wszystkie przyszłe transfery środków pieniężnych od tego dostawcy usług płatniczych, albo podejmuje decyzję o ewentualnym ograniczeniu lub zerwaniu swoich stosunków handlowych z tym dostawcą usług płatniczych.

Pośredniczący dostawca usług płatniczych informuje o tym fakcie organy odpowiedzialne za zwalczanie procederu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

Artykuł 13

Ocena i sprawozdawczość

Dokonując oceny tego, czy dany transfer środków pieniężnych lub jakakolwiek związana z nim transakcja budzą podejrzenia i muszą zostać zgłoszone jednostce analityki finansowej, pośredniczący dostawca usług płatniczych jako okoliczność uwzględnia brakujące lub niekompletne informacje o płatniku i odbiorcy.

Artykuł 14

Ograniczenia techniczne

1. Niniejszy artykuł stosuje się w przypadku, gdy dostawca usług płatniczych płatnika ma siedzibę poza terytorium Unii, a pośredniczący dostawca usług płatniczych ma siedzibę w Unii.
2. Pośredniczący dostawca usług płatniczych może stosować system płatności z ograniczeniami technicznymi, który nie pozwala na dołączanie do transferu środków pieniężnych informacji o płatniku, do przesyłania transferów środków pieniężnych do dostawcy usług płatniczych odbiorcy, chyba że w momencie otrzymania transferu środków pieniężnych stwierdzi brak lub niekompletność informacji na temat płatnika wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia.
3. W przypadku gdy pośredniczący dostawca usług płatniczych w momencie otrzymania transferu środków pieniężnych stwierdzi brak lub niekompletność informacji o płatniku wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia, stosuje on system płatniczy

z ograniczeniami technicznymi tylko wówczas, jeśli jest w stanie powiadomić o tym fakcie dostawcę usług płatniczych odbiorcy, czy to za pośrednictwem systemu przekazywania komunikatów lub systemu płatniczego zapewniającego możliwość przesłania informacji na ten temat, czy też przy zastosowaniu innej procedury, pod warunkiem że obaj dostawcy usług płatniczych zatwierdzili lub uzgodnili taki sposób komunikacji.

4. W przypadku gdy pośredniczący dostawca usług płatniczych stosuje system płatniczy z ograniczeniami technicznymi, udostępnia on dostawcy usług płatniczych odbiorcy na jego wniosek wszelkie otrzymane informacje o płatniku, niezależnie od tego, czy są one kompletne czy też nie, w terminie trzech dni roboczych od otrzymania tego wniosku.

ROZDZIAŁ III

WSPÓŁPRACA I PROWADZENIE DOKUMENTACJI

Artykuł 15

Obowiązki w zakresie współpracy

Dostawcy usług płatniczych udzielają, niezwłocznie i zgodnie z wymogami proceduralnymi określonymi w prawie krajowym państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę, pełnej odpowiedzi na zapytania organów odpowiedzialnych w tym państwie członkowskim za zwalczanie procederu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, dotyczące informacji wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 16

Prowadzenie dokumentacji

Dostawca usług płatniczych płatnika oraz dostawca usług płatniczych odbiorcy przechowują dokumentację zawierającą informacje, o których mowa w art. 4, 5, 6 i 7 przez okres pięciu lat. W przypadkach, o których mowa w art. 14 ust. 2 i 3, pośredniczący dostawca usług płatniczych musi przechowywać przez okres pięciu lat dokumentację zawierającą wszystkie otrzymane informacje. Po upływie tego okresu dane osobowe muszą zostać usunięte, chyba że przepisy prawa krajowego stanowią inaczej, w którym to przypadku prawo krajowe określa okoliczności, w jakich dostawcy usług płatniczych mogą lub muszą w dalszym ciągu przechowywać te dane. Państwa członkowskie mogą dopuścić dalsze przechowywanie danych lub wymagać ich dalszego przechowywania tylko wówczas, jeśli jest to konieczne do zapobiegania przypadkom prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, lub też wykrywania lub badania tych przypadków. Maksymalny okres przechowywania danych po wykonaniu transferu środków pieniężnych nie może przekroczyć dziesięciu lat.

ROZDZIAŁ IV

SANKCJE I MONITOROWANIE

Artykuł 17

Sankcje

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące środków i sankcji administracyjnych mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich stosowania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
2. W przypadku gdy dostawcy usług płatniczych podlegają określonym obowiązkom, państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania – w przypadku naruszenia tych obowiązków – sankcji wobec członków ich organów zarządzających oraz wszelkich innych osób fizycznych, które w świetle prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za naruszenie.
3. Państwa członkowskie zgłaszają przepisy, o których mowa w ust. 1, Komisji oraz wspólnemu komitetowi EUNB, EUNUiPPE i EUNGiPW do dnia [24 months after entry into force of this Regulation] r. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję oraz wspólny komitet EUNB, EUNUiPPE i EUNGiPW o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.
4. Właściwe organy muszą posiadać wszelkie uprawnienia dochodzeniowe, które są niezbędne do wykonywania ich funkcji. Wykonując swoje uprawnienia do nakładania sankcji, właściwe organy współpracują ściśle ze sobą w celu zapewnienia pożądaney skuteczności sankcji lub środków oraz koordynują swoje działania w przypadku postępowań obejmujących sprawy transgraniczne.

Artykuł 18

Przepisy szczegółowe

1. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się do następujących naruszeń:
 - a) wielokrotne nieuwzględnienie wymaganych informacji o płatniku i odbiorcy, z naruszeniem art. 4, 5 i 6;
 - b) poważne uchybienie obowiązkowi zapewnienia prowadzenia dokumentacji zgodnie z art. 16 ze strony dostawców usług płatniczych;
 - c) niewprowadzenie przez dostawcę usług płatniczych skutecznych, uwzględniających ryzyko polityk i procedur wymaganych na mocy art. 8 i 12.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, możliwe do zastosowania środki administracyjne i sankcje obejmują co najmniej:
 - a) publiczne oświadczenie wskazujące osobę fizyczną lub prawną oraz charakter naruszenia;

- b) nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania danego postępowania oraz do powstrzymania się od ponownego podejmowania tego postępowania;
- c) w przypadku dostawcy usług płatniczych – cofnięcie udzielonego dostawcy zezwolenia;
- d) nałożenie na członka organu zarządzającego dostawcy usług płatniczych bądź na jakąkolwiek inną osobę fizyczną, których uznano za odpowiedzialnych za naruszenie, czasowego zakazu sprawowania funkcji w przedsiębiorstwie dostawcy usług płatniczych;
- e) w przypadku osoby prawnej – administracyjne sankcje finansowe do maksymalnej wysokości 10 % całkowitego rocznego obrotu tej osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym; jeżeli osoba prawna jest jednostką zależną jednostki dominującej, całkowity roczny obrót stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu wynikająca ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego ostatecznej jednostki dominującej za poprzedni rok obrotowy;
- f) w przypadku osoby fizycznej – administracyjne sankcje finansowe do maksymalnej wysokości 5 000 000 EUR lub, w państwach członkowskich, w których euro nie jest walutą urzędową, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;
- g) administracyjne sankcje finansowe do maksymalnej wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, o ile można je ustalić.

Artykuł 19

Publikacja informacji o nałożonych sankcjach

Informacje o sankcjach i środkach administracyjnych nałożonych w przypadkach, o których mowa w art. 17 i art. 18 ust. 1, w tym informacje o rodzaju i charakterze naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych za naruszenie, publikuje się bez zbędnej zwłoki, chyba że opublikowanie tych informacji stanowiłoby poważne zagrożenie dla stabilności rynków finansowych.

W przypadku gdy publikacja wspomnianych informacji wyrządziłaby niewspółmierną szkodę zaangażowanym stronom, właściwe organy publikują informacje o nałożonych sankcjach w sposób anonimowy.

Artykuł 20

Stosowanie sankcji przez właściwe organy

Przy ustalaniu rodzaju sankcji lub środków administracyjnych oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych, właściwe organy uwzględniają wszelkie istotne okoliczności, w tym:

- a) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- b) stopień odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie;

- c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, której wyznacznikiem jest wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub rocznych dochodów odpowiedzialnej osoby fizycznej;
- d) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można je ustalić;
- e) straty poniesione przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, jeżeli można je ustalić;
- f) gotowości odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej do współpracy z właściwym organem;
- g) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.

Artykuł 21

Zgłaszanie naruszeń

1. Państwa członkowskie ustanawiają skuteczne mechanizmy sprzyjające zgłaszaniu właściwym organom naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia:
2. Mechanizmy, o których mowa w ust. 1, obejmują co najmniej:
 - a) szczególne procedury odbierania zgłoszeń o naruszeniach oraz działania następne;
 - b) stosowną ochronę osób, które ujawniają potencjalne lub popełnione naruszenia;
 - c) ochronę danych osobowych zarówno osoby dokonującej zgłoszenia naruszeń, jak i osoby, której zarzuca się popełnienie naruszenia, zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 95/46/WE.
3. Dostawcy usług płatniczych ustanawiają odpowiednie procedury zapewniające ich pracownikom możliwość zgłaszania naruszeń wewnątrz firmy za pośrednictwem specjalnego kanału.

Artykuł 22

Monitorowanie

Państwa członkowskie zobowiązują właściwe organy do skutecznego monitorowania przestrzegania wymogów niniejszego rozporządzenia i podejmowania niezbędnych środków w celu zapewnienia przestrzegania tych wymogów.

ROZDZIAŁ V

UPRAWNIENIA WYKONAWCZE

Artykuł 23

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Zapobiegania Praniu Pieniędzy i Finansowania Terroryzmu, zwany dalej „komitetem”. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ VI

ODSTĘPSTWA

Artykuł 24

Umowy z terytoriami lub państwami wymienionymi w art. 355 Traktatu

1. Komisja może upoważnić państwo członkowskie do zawarcia umów z państwem lub terytorium, które nie stanowi części terytorium Unii, wymienionym w art. 355 Traktatu, zawierających odstępstwa od przepisów niniejszego rozporządzenia, aby umożliwić traktowanie transferów środków pieniężnych pomiędzy tym państwem lub terytorium a danym państwem członkowskim jak transferów środków pieniężnych w obrębie tego państwa członkowskiego.

Upoważnienie do zawarcia tych umów może zostać udzielone tylko wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) dane państwo lub terytorium łączy unia walutowa z danym państwem członkowskim, wchodzi ono w skład obszaru walutowego tego państwa członkowskiego lub podpisało konwencję walutową z Unią reprezentowaną przez państwo członkowskie;
 - b) dostawcy usług płatniczych w danym państwie lub na danym terytorium uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w systemach płatności i rozrachunku w tym państwie członkowskim;
oraz
 - c) dane państwo lub terytorium wymaga od dostawców usług płatniczych podlegających jego jurysdykcji stosowania takich samych zasad jak te, które ustanowiono na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. Państwo członkowskie pragnące zawrzeć umowę, o której mowa w ust. 1, kieruje odpowiedni wniosek do Komisji i przekazuje jej wszystkie niezbędne informacje.

Po otrzymaniu przez Komisję wniosku państwa członkowskiego transfery środków pieniężnych pomiędzy tym państwem członkowskim a państwem lub terytorium,

którego dotyczy wniosek, są tymczasowo – do czasu podjęcia decyzji zgodnie z procedurą określoną w niniejszym artykule – traktowane jak transfery środków pieniężnych w obrębie tego państwa członkowskiego.

Jeśli Komisja uzna, że nie posiada wszystkich niezbędnych informacji, zwraca się do danego państwa członkowskiego w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania wniosku i określa wymagane dodatkowo informacje.

Gdy Komisja dysponuje już wszystkimi informacjami, jakie uzna za konieczne do rozpatrzenia wniosku, w ciągu jednego miesiąca powiadamia państwo członkowskie, które złożyło wniosek, o tym fakcie i przekazuje wniosek pozostałym państwom członkowskim.

3. W ciągu trzech miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 akapit czwarty, Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 23 ust. 2, podejmuje decyzję, czy udzielić państwu członkowskiemu upoważnienia do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

W każdym przypadku Komisja podejmuje decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, w ciągu 18 miesięcy od otrzymania wniosku.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 25

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 1781/2006 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku.

Artykuł 26

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [*coincide with the date of transposition of Directive xxxx/yyyy*] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabela korelacji, o której mowa w art. 25.

Rozporządzenie (WE) nr 1781/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 5	Artykuł 4
Artykuł 6	Artykuł 5
Artykuł 7	Artykuł 7
Artykuł 8	Artykuł 7
Artykuł 9	Artykuł 8
Artykuł 10	Artykuł 9
Artykuł 11	Artykuł 16
Artykuł 12	Artykuł 10
	Artykuł 11
	Artykuł 12
	Artykuł 13
Artykuł 13	Artykuł 14
Artykuł 14	Artykuł 15
Artykuł 15	Artykuły 17–22
Artykuł 16	Artykuł 23
Artykuł 17	Artykuł 24
Artykuł 18	-
Artykuł 19	-
	Artykuł 25
Artykuł 20	Artykuł 26

